EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.3.2018
COM(2018) 139 final

2018/0066 (COD)

Predlog

# UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

## o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (kodificirano besedilo)

## OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Komisija v okviru Evrope državljanov pripisuje veliko pomembnost poenostavitvi in pojasnitvi prava Unije, da bi to postalo jasnejše in dostopnejše državljanom, s čimer bi slednji dobili nove priložnosti in možnost uveljavljanja posebnih pravic, ki jim jih to pravo podeljuje.

   Tega cilja ni mogoče doseči, dokler številni predpisi, ki so bili večkrat spremenjeni, pogosto zelo bistveno, ostanejo razpršeni, tako da jih je treba iskati delno v izvirnem aktu in delno v poznejših aktih, ki ga spreminjajo. Za ugotovitev obstoječih pravil je potrebno precejšnje raziskovalno delo s primerjavo številnih različnih aktov.

   Kodifikacija predpisov, ki so bili pogosto spremenjeni, je eden od bistvenih načinov za to, da bi bilo pravo Unije jasno in pregledno.

2. Komisija je 1. aprila 1987 sprejela odločitev[1], s katero je svojemu osebju dala navodilo, naj bodo vsi akti kodificirani po ne več kot desetih spremembah, ob tem pa poudarila, da je to minimalna zahteva in da bi si morale vse službe v še krajših obdobjih prizadevati za kodifikacijo besedil, za katere so odgovorne, da bi zagotovile jasnost in razumljivost svojih predpisov.

3. To je bilo potrjeno s sklepi Evropskega sveta, sprejetimi v Edinburgu (december 1992)[2], s poudarkom na pomembnost kodifikacije, saj omogoča gotovost o tem, katero pravo se uporablja za določeno zadevo ob določenem času.

   Kodifikacijo je treba izvesti ob polnem upoštevanju običajnega postopka sprejetja aktov Unije.

   Glede na to, da vsebinske spremembe aktov, ki jih zadeva kodifikacija, niso dovoljene, so se Evropski parlament, Svet in Komisija z medinstitucionalnim sporazumom z dne 20. decembra 1994 sporazumeli, da se za hitro sprejetje kodificiranih aktov lahko uporablja pospešeni postopek.

4. Namen tega predloga je začeti s kodifikacijo Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve[3]. Nova uredba bo nadomestila različne akte, ki bodo vanjo vključeni[4]; ta predlog v celoti ohranja vsebino aktov, ki se kodificirajo in jih torej zgolj združuje s tistimi oblikovnimi spremembami, ki so potrebne za samo izvedbo kodifikacije.

5. Predlog za kodifikacijo je bil sestavljen na podlagi predhodnega prečiščenega besedila, v 24 uradnih jezikih, Uredbe (ES) št. 539/2001 in aktov o njeni spremembi, ki jo je opravil Urad za publikacije Evropske unije s pomočjo sistema za obdelavo podatkov. Kjer so bili členi preštevilčeni, je primerjava med starimi in novimi številkami prikazana v tabeli, navedeni v Prilogi IV h kodificirani uredbi.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Glej Prilogo 3, Del A sklepov.
3 Vključena v zakonodajni program za 2017.
4 Glej Prilogo III, k temu predlogu.

↓ 539/2001 (prilagojeno)

2018/0066 (COD)

Predlog

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

**o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (kodificirano besedilo)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ⌦ delovanju Evropske unije ⌫ in zlasti člena ⌦ 77(2)(a) ⌫ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga ⌦ Evropske ⌫ komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[5],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

↓

(1) Uredba Sveta (ES) št. 539/2001[6] je bila večkrat bistveno spremenjena[7]. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

↓ 2414/2001 člen 1.1

(2) Ta uredba predvideva popolno uskladitev kar zadeva tretje države, katerih državljani morajo ob prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizum, in tiste, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti.

↓ 509/2014 uv.izjava 2 (prilagojeno)

(3) Določitev tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti, bi se morala opraviti na podlagi premišljene ocene ⌦ raznoraznih meril ⌫ vsakega posameznega primera. Ta ocena bi se morala opraviti redno in bi lahko privedla do zakonodajnih predlogov za spremembo prilog I in II k tej uredbi, ne glede na možnost, da se v posebnih okoliščinah navedeni prilogi spremenita samo v zvezi z določeno državo, recimo kot rezultat postopka za

5 UL C […], […] str. […].

6 Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

7 Glej Prilogo III.

liberalizacijo vizumske ureditve ali kot končna posledica začasnega zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti.

---

↓ 509/2014 uv.izjava 3
(prilagojeno)

(4) Sestava seznamov tretjih držav v prilogah I in II bi morala biti in ostati skladna z merili iz te uredbe. Navedbe tretjih držav, v zvezi s katerimi so se razmere glede teh meril spremenile, bi bilo treba prenesti iz ene priloge v drugo.

---

↓ 509/2014 uv.izjava 8
(prilagojeno)

(5) Razvoj mednarodnega prava, iz katerega izhajajo spremembe statusa ali poimenovanja nekaterih držav ali ozemeljskih enot, bi se moral odražati v prilogah I in II.

---

↓ 539/2001 uv.izjava 6
(prilagojeno)

(6) Glede na to, da so v Sporazumu o evropskem gospodarskem prostoru državljani Islandije, Lihtenštajna in Norveške izvzeti iz vizumske obveznosti, te države ⌦ ne bi smele biti ⌫ vključene v seznam ⌦ tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti ⌫.

---

↓ 453/2003 uv.izjava 3
(prilagojeno)

(7) Ker Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb določa prosto gibanje brez vizumov za državljane Švice in držav članic, Švica ne ⌦ bi smela ⌫ biti ⌦ vključena v seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti ⌫.

---

↓ 539/2001 uv.izjava 7
(prilagojeno)

(8) Kar zadeva osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, mora biti odločitev o vizumski obveznosti ali izvzetju iz te obveznosti, ne da bi to posegalo v obveznosti po mednarodnih sporazumih, ki so jih podpisale države članice, zlasti po Evropskem sporazumu o odpravi vizumov za begunce, podpisanem 20. aprila 1959 v Strasbourgu, utemeljena na tretji državi, v kateri te osebe prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente. Vendar pa ⌦ morajo imeti ⌫ države članice, upoštevajoč razlike v nacionalnih predpisih, ki veljajo za osebe brez državljanstva in begunce s priznanim statusom, ⌦ možnost, da ⌫ odločijo, ali naj za te skupine oseb velja izvzetje iz vizumska obveznost, kadar je tretja država, v kateri te osebe prebivajo in ki je izdala njihove potne dokumente, med tistimi, katerih državljani so iz vizumske obveznosti izvzeti.

↓ 1932/2006 uv.izjava 7

(9) V skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta[8] bi bilo treba določiti izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike dovoljenj za lokalni obmejni promet.

↓ 1932/2006 uv.izjava 5 (prilagojeno)

(10) Države članice ⌦ bi morale imeti možnost določitve ⌫ izjem od vizumske obveznosti za imetnike nekaterih potnih listov, ki niso navadni potni listi.

↓ 539/2001 uv.izjava 8 (prilagojeno)

(11) V posebnih primerih, ko so zagotovljena posebna pravila glede vizumov, ⌦ bi morale imeti države članice možnost, da ⌫ nekatere skupine oseb izvzamejo iz vizumske obveznosti ali pa jim to obveznost naložijo v skladu z mednarodnim javnim pravom ali ustaljeno prakso.

↓ 1932/2006 uv.izjava 6 (prilagojeno)

(12) Države članice ⌦ bi morale imeti možnost, da ⌫ iz vizumske obveznosti izvzamejo begunce s priznanim statusom, vse osebe brez državljanstva, tako tiste, ki sodijo na področje uporabe Konvencije o pravnem položaju oseb brez državljanstva z dne 28. septembra 1954, kot tiste izven področja uporabe te konvencije, ter učence, ki potujejo v okviru šolske ekskurzije, kadar osebe iz teh kategorij prebivajo v tretji državi, ⌦ vključeni v seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti ⌫.

↓ 1932/2006 uv.izjava 8 (prilagojeno)

(13) Režim, ki ureja izjeme od vizumske obveznosti, bi moral v celoti izražati dejansko prakso. Nekatere države članice dodelijo ⌦ izvzetja ⌫ iz vizumske obveznosti državljanom tretjih držav, ⌦ vključenih v seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizume ⌫, ki so pripadniki oboroženih sil in potujejo v okviru NATO ali Partnerstva za mir. Ta izvzetja, ki temeljijo na mednarodnih obveznostih izven prava ⌦ Unije ⌫, bi morala biti iz razlogov pravne varnosti kljub temu navedena v tej uredbi.

[8] Uredba (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije (UL L 405, 30.12.2006, str. 1).

↓ 1289/2013 uv.izjava 3

(14) Popolna vizumska vzajemnost je cilj, za katerega bi si morala Unija v svojih odnosih s tretjimi državami dejavno prizadevati ter tako prispevati k izboljšanju verodostojnosti in doslednosti svoje zunanje politike.

↓ 539/2001 uv.izjava 5, 1289/2013 uv.izjava 1 (prilagojeno)

(15) Predpisati je treba mehanizem ⌦ Unije ⌫, ki bi omogočil izvajanje načela vzajemnosti v primeru, da se ena od tretjih držav, ⌦ vključenih v seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti ⌫, odloči uvesti ⌦ vizumsko obveznost ⌫ za državljane ene ali več držav članic. Ta mehanizem bi moral omogočiti, da se lahko Unija lahko odzvala solidarno v primeru, da bi taka tretja država za državljane vsaj ene države članice izvajala vizumsko obveznost.

↓ 1289/2013 uv.izjava 2 (prilagojeno)

(16) Po prejemu uradnega obvestila ene od držav članic, da tretja država, ⌦ vključena v seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti, ⌫ za njene državljane izvaja vizumsko obveznost, bi se morale vse države članice odzvati skupaj, s tem pa zagotoviti odziv na ravni Unije na razmere, ki vplivajo na celotno Unijo in zaradi katerih so njeni državljani obravnavani različno.

↓ 1289/2013 uv.izjava 11 (prilagojeno)

(17) Da bosta Evropski parlament in Svet – glede na to, da je zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države, ⌦ vključene v seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti, ⌫ politično zelo občutljivo, hkrati pa ima posledice za države članice, pridružene schengenske države in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in delovanje schengenskega območja na splošno – ustrezno vključena v drugo fazo uporabe mehanizma vzajemnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z nekaterimi elementi mehanizma vzajemnosti. S prenosom tega pooblastila na Komisijo je upoštevana potreba po politični razpravi o vizumski politiki Unije v schengenskem območju. Obenem je to odraz potrebe po zagotovitvi ⌦ zadostne ⌫ preglednosti in pravne varnosti pri uporabi mehanizma vzajemnosti za vse državljane zadevne tretje države, zlasti z ustrezno začasno spremembo Priloge II k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov ⌦ in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje[9] ⌫. Zlasti zaradi zagotovitve enakosti udeležbe pri pripravi delegiranih aktov ⌦ Evropski parlament in Svet pridobita vse dokumente ob istem času kot

[9] UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

strokovnjaki držav članic in imajo njuni strokovnjaki sistematičen dostop do sestankov skupin ekspertov Komisije, ki pripravljajo delegirani akt ⌫.

---

↓ 1289/2013 uv. izjava 4 (prilagojeno)

(18) S to uredbo bi morali vzpostaviti mehanizem za začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za tretjo državo s seznama ⌦ tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti (v nadaljevanju: mehanizem zadržanja)⌫ v primeru izrednih razmer, ko je potreben hiter odziv za rešitev težav, s katerimi se sooči najmanj ena država članica, pri čemer se upošteva splošen vpliv izrednih razmer na Unijo kot celoto.

---

↓ 1289/2013 uv.izjava 12

(19) Za zagotovitev učinkovite uporabe mehanizma zadržanja in nekaterih določb mehanizma vzajemnosti, zlasti pa da se omogoči ustrezno upoštevanje vseh pomembnih dejavnikov in morebitnih posledic uporabe teh mehanizmov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo kategorij državljanov zadevne tretje države, za katere bi moralo veljati začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti v okviru mehanizma vzajemnosti, ter ustreznega trajanja tega zadržanja ter pooblastila za uporabo mehanizma zadržanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[10]. Za sprejemanje teh aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.

---

↓ 1289/2013 uv.izjava 7

(20) Treba se je izogniti in zoperstaviti vsakršni zlorabi, povezani z izvzetjem iz vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje državljanom tretje države, če ti državljani ogrožajo javni red in notranjo varnost zadevne države članice.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 2 (prilagojeno)

(21) Mehanizem ⌦ zadržanja ⌫ bi ⌦ moral ⌫ državam članicam ⌦ omogočiti ⌫ obveščanje o okoliščinah, ki vodijo do morebitnega zadržanja, Komisiji pa, da sproži mehanizem zadržanja na lastno pobudo.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 3 (prilagojeno)

(22) Uporabo mehanizma zadržanja bi bilo treba olajšati zlasti s ⌦ kratkimi ⌫ referenčnimi obdobji in roki, da se omogoči hitrejši postopek, in vmorebitne razloge za zadržanje ⌦ bi morala biti ⌫ vključena zmanjšanje sodelovanja pri ponovnem sprejemu kot tudi znatno povečanje tveganj za javni red ali notranjo varnost držav članic. To zmanjšanje sodelovanja bi moralo zlasti vključevati znatno povečanje

---

[10] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

števila zavrnjenih prošenj za ponovni sprejem, tudi državljanov tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje zadevne tretje države, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali državo članico in zadevno tretjo državo, določa takšno obveznost ponovnega sprejema. Komisija bi tudi morala imeti možnost, da sproži mehanizem zadržanja v primeru, če tretja država ne sodeluje pri ponovnem sprejemu, zlasti kadar je bil med zadevno tretjo državo in Unijo sklenjen sporazum o ponovnem sprejemu.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 4

(23) Za namene mehanizma zadržanja znatno povečanje pomeni povečanje, ki presega 50-odstotni prag. Pomeni lahko tudi nižje povečanje, če Komisija meni, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo uradno obvesti zadevna država članica.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 5

(24) Za namene mehanizma zadržanja nizka stopnja ugodno rešenih prošenj pomeni, da je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil približno 3 ali 4-odstotna. Pomeni lahko tudi višjo stopnjo ugodno rešenih primerov, če Komisija meni, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo uradno obvesti zadevna država članica.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 6

(25) Preprečiti in zatreti je treba vsakršno zlorabo izvzetja iz vizumske obveznosti, kadar vodi do povečanja migracijskega pritiska, zaradi, na primer, porasta neutemeljenih prošenj za azil, tudi kadar vodi do neutemeljenih prošenj za dovoljenje za prebivanje.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 7

(26) Komisija bi morala nadzorovati stanje v zadevnih tretjih državah, da se sčasoma zagotovi redno izpolnjevanje posebnih zahtev, ki so bile uporabljene za ocenjevanje primernosti za izvzetje iz vizumske obveznosti, odobreno zaradi uspešne sklenitve dialoga o liberalizaciji vizumskega režima. Komisija bi morala posebno pozornost nameniti razmeram na področju človekovih pravic v zadevnih tretjih državah.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 8
(prilagojeno)

(27) Komisija bi morala redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu, vsaj enkrat letno, v obdobju sedmih let po začetku veljavnosti liberalizacije vizumskega režima za ⌦ določeno ⌫ tretjo državo, po izteku tega obdobja pa, kadarmeni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta.

---

↓ 2017/371 uv.izjava 9

(28) Komisija bi morala pred sprejetjem kakršne koli odločitve o začasnem zadržanju izvzetja državljanov tretjih držav iz vizumske obveznosti upoštevati razmere na področju človekovih pravic v tej tretji državi in morebitne posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za te razmere.

↓ 2017/371 uv.izjava 11

(29) Zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti z izvedbenim aktom bi moralo veljati za določene kategorije državljanov zadevne tretje države, in sicer s sklicevanjem na zadevne vrste potnih listin, po potrebi pa tudi dodatna merila, kot so osebe, ki na ozemlje držav članic potujejo prvič. V izvedbenem aktu bi bilo treba določiti kategorije državljanov, za katere bi moralo veljati zadržanje, ob upoštevanju posebnih okoliščin, o katerih uradno poroča ena ali več držav članic ali Komisija, in načela sorazmernosti.

↓ 2017/371 uv.izjava 12
(prilagojeno)

(30) Da bi Evropski parlament in Svet ustrezno vključili v izvajanje mehanizma zadržanja, glede na to, da je zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države, ⌦ ki so vključene v seznam držav katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti, ⌫ politično občutljivo ter ima horizontalne posledice za države članice in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in splošno delovanje schengenskega območja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z začasnim zadržanjem izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane zadevnih tretjih držav.

↓ 539/2001 uv.izjava 9
(prilagojeno)

(31) Da bi zagotovili preglednost ⌦ vizumskega režima ⌫ in obveščenost oseb, na katere se to nanaša, države članice obveščajo ⌦ Komisijo ⌫ in ⌦ druge države članice ⌫ o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe, obvestijo pa tudi Komisijo. Iz istih razlogov mora biti informacija o tem tudi objavljena v *Uradnem listu Evropske* ⌦ *unije* ⌫.

↓ 539/2001 uv.izjava 10
(prilagojeno)

(32) Pogoji glede vstopa na ozemlje držav članic ali izdaje vizumov ne ⌦ bi smeli ⌫ vplivati na pravila, ki urejajo priznavanje veljavnosti potnih dokumentov.

↓ 539/2001 uv.izjava 11
(prilagojeno)

(33) V skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v členu 5 Pogodbe ⌦ o Evropski uniji ⌫, je uporaba uredbe, ki navaja tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, ter tistih, katerih državljani so iz te obveznosti izvzeti, potrebno in primerno sredstvo za zagotovitev učinkovitega delovanja skupne ⌦ vizumske politike ⌫.

↓ 1289/2013 uv.izjava 10 (prilagojeno)

(34) Ta uredba ne bi smela posegati v uporabo mednarodnih sporazumov, ki jih je Evropska skupnost sklenila, preden je začela veljati Uredba ⌦ (ES) št. 539/2001 ⌫, in zaradi katerih so potrebna odstopanja od skupne vizumske ⌦ politike ⌫, pri čemer bi bilo treba upoštevati sodno prakso Sodišča Evropske unije.

↓ 509/2014 uv.izjava 9

(35) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda[11], ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma[12].

↓ 509/2014 uv.izjava 10

(36) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda[13], ki spadajo na področje iz točk (B) in (C) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES[14].

↓ 509/2014 uv.izjava 11

(37) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, sklenjenega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn, o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda[15], ki spadajo na področje iz točk (B) in (C) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU[16].

11 UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

12 Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

13 UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

14 Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

15 UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

16 Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

↓ 509/2014 uv.izjava 12

(38) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES[17]. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.

↓ 509/2014 uv.izjava 13

(39) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES[18]. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja,

↓ 539/2001

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

↓ 509/2014 člen 1.1 (prilagojeno)

*Člen 1*

Ta uredba določa tretje države, katerih državljani morajo imeti vizum, in tiste, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti, na podlagi na posameznih primerih utemeljene ocene vrste meril, med drugim povezanih z nezakonitim priseljevanjem, javnim redom in varnostjo, gospodarskimi koristmi, zlasti glede turizma in zunanje trgovine, in zunanjimi odnosi Unije z ustreznimi tretjimi državami, predvsem glede človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pa tudi s posledicami za regionalno povezanost in vzajemnost.

↓ 610/2013 člen 4(2)

*Člen* 2

V tej uredbi „vizum“ pomeni vizum, kot je opredeljen v členu 2(2)(a) Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[19].

↓ 539/2001

*Člen 3*

1. Državljani tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi I, morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum.

[17] Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

[18] Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

[19] Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

↓ 1932/2006

2. Brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, morajo imeti begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente, uvrščena na seznam tretjih držav, naštetih v Prilogi I k tej uredbi.

↓ 539/2001 (prilagojeno)
→1 610/2013

*Člen 4*

1. →1 Državljani tretjih držav na seznamu v Prilogi II so oproščeni obveznosti, določene v ⌦ členu 3(1) ⌫, za bivanja, ki ne presegajo 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju. ←

↓ Corrigendum, UL L 29, 3.2.2007, str. 21.

2. Prav tako so iz vizumske obveznosti izvzeti:

(a) državljani tretjih držav, naštetih v Prilogi I k tej uredbi, ki so imetniki dovoljenja za lokalni obmejni promet, ki so ga izdale države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006, če ti imetniki izvršujejo svojo pravico v okviru režima lokalnega obmejnega prometa;

(b) učenci, ki imajo državljanstvo tretje države, naštete v Prilogi I, prebivajo v državi članici, ki uporablja Sklep Sveta 94/795/PNZ[20], in potujejo v okviru šolske ekskurzije kot člani skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole;

(c) begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ter druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v državi članici in so imetniki potnih dokumentov, ki jih je izdala ta država članica.

↓ 539/2001 (prilagojeno)

*Člen 5*

Za državljane novih tretjih držav, ki so bile nekdaj sestavni del ⌦ tretjih ⌫ držav, ⌦ navedenih ⌫ v Prilogah I in II, veljajo določbe členov 3 in 4, razen in dokler Svet ne sprejme drugačne odločitve po postopku, določenem v ustrezni določbi Pogodbe ⌦ o delovanju Evropske unije ⌫.

[20] Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3 (2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L 327, 19.12.1994, str. 1).

↓ 1289/2013 člen 1.3 (a)

*Člen 6*

1. Država članica lahko določi izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, kot je določena s členom 3, ali izjeme, za katere ne velja izvzetje iz te obveznosti, kot je določeno s členom 4, za naslednje skupine oseb:

(a) imetnike diplomatskih, službenih/uradnih ali posebnih potnih listov;

(b) člane civilnega letalskega in ladijskega osebja pri opravljanju svojih dolžnosti;

(c) člane civilnega ladijskega osebja, ko gredo na kopno, ki imajo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 108 z dne 13. maja 1958 oziroma št. 185 z dne 16. junija 2003 ali s Konvencijo Mednarodne pomorske organizacije o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu z dne 9. aprila 1965;

(d) osebje in člane misij pomoči ali reševalnih misij ob nesreči ali nezgodi;

(e) civilno osebje ladij, ki plujejo v mednarodnih celinskih vodah;

(f) imetnike potnih listin, ki so jih medvladne mednarodne organizacije, v katere je včlanjena najmanj ena država članica, ali drugi subjekti, ki jih zadevna država članica priznava kot subjekte mednarodnega prava, izdali uradnikom teh organizacij ali subjektov.

↓ 1932/2006 (prilagojeno)

2. Država članica lahko iz vizumske obveznosti izvzame:

(a) učenca z državljanstvom tretje države, naštete v Prilogi I, ki prebiva v tretji državi, našteti v Prilogi II ali v Švici ali Lihtenštajnu, in ⌦ ki ⌫ potuje v okviru šolske ekskurzije kot član skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole;

(b) begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne dokumente, ena od tretjih držav, naštetih v Prilogi II;

(c) pripadnike oboroženih sil, ki potujejo v okviru NATO ali Partnerstva za mir in imajo osebne dokumente in ukaze za premik, določene v Sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantske pogodbe o statusu njihovih sil z dne 19. junija 1951;

↓ 1289/2013 člen 1.3 (b)

(d) brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, begunce s priznanim statusom ter osebe brez državljanstva in druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v Združenem kraljestvu ali na Irskem in so imetniki potne listine, ki jo je izdalo Združeno kraljestvo ali Irska in jo priznava zadevna država članica.

↓ 539/2001 (prilagojeno)

3. Država članica lahko predvidi izjeme od izvzetja iz vizumske obveznosti,⌦ iz člena ⌫ 4, za osebe, ki med svojim bivanjem v tej državi opravljajo plačano delo.

↓ 1289/2013 člen 1.1 (a) (prilagojeno)

*Člen 7*

Če tretja država s seznama iz Priloge II izvaja vizumsko obveznost za državljane najmanj ene države članice, se uporabijo naslednje določbe:

(a) v 30 dneh po tem, ko tretja država začne izvajati vizumsko obveznost, zadevna država članica o tem pisno uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo.

V tem uradnem obvestilu se:

(i) navede datum začetka izvajanja vizumske obveznosti in vrste zadevnih potnih listin in vizumov;

(ii) vključijo natančna obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela za zagotovitev potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, in vse potrebne informacije.

Informacije o navedenem uradnem obvestilu, vključno z informacijami o datumu začetka izvajanja vizumske obveznosti ter vrstah zadevnih potnih listin in vizumov, Komisija nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če se tretja država odloči odpraviti vizumsko obveznost pred iztekom roka iz prvega pododstavka te točke, se uradno obvestilo ne pošlje oziroma se umakne, informacije pa se ne objavijo;

(b) Komisija takoj po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in ob posvetovanju z zadevno državo članico sprejme ukrepe pri organih tretje države, zlasti na političnem, gospodarskem in trgovinskem področju, z namenom ponovne vzpostavitve oziroma uvedbe potovanj brez vizumov, o teh ukrepih pa nemudoma obvesti Evropski parlament in Svet;

(c) če tretja država v 90 dneh po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in kljub ukrepih, sprejetih v skladu s točko (b), ne odpravi vizumske obveznosti, lahko zadevna država članica zahteva, da Komisija za določene kategorije državljanov te tretje države zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti. Če država članica vloži takšno zahtevo, o tem obvesti Evropski parlament in Svet;

(d) Komisija pri preučitvi možnosti nadaljnjega ukrepanja v skladu s točko (e), (f) ali (h) upošteva rezultate ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica z namenom zagotavljanja potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, kakor tudi ukrepe, sprejete v skladu s točko (b), in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti na zunanje odnose Unije in njenih držav članic s to tretjo državo;

(e) če tretja država ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija najpozneje šest mesecev po objavi iz tretjega pododstavka točke (a), potem pa v presledkih, ki ne presegajo šestih mesecev, in sicer v skupnem obdobju, ki ne presega dneva, ko delegirani akt iz točke (f) začne veljati oziroma ko je temu delegiranemu aktu izraženo nasprotovanje:

(i) sprejme na zahtevo zadevne države članice ali na lastno pobudo izvedbeni akt, s katerim se izvzetje iz vizumske obveznosti za določene kategorije državljanov te tretje države začasno zadrži za obdobje do šestih mesecev. V tem izvedbenem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetka veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic. Komisija lahko ob sprejetju nadaljnjih izvedbenih aktov obdobje tega zadržanja podaljšuje za nadaljnja obdobja do šestih mesecev, spreminja pa lahko tudi kategorije državljanov tretje države, za katere je bilo zadržano izvzetje iz vizumske obveznosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2). Brez poseganja v uporabo člena 6 morajo vse kategorije državljanov zadevne tretje države, na katere se nanaša izvedbeni akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic; ali

(ii) odboru iz člena 11(1) predloži poročilo o oceni razmer, v katerem navede, zakaj se je odločila, da ne zadrži izvzetja iz vizumske obveznosti, ter o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

V tem poročilu se upoštevajo vsi pomembni dejavniki, kot so tisti iz točke (d). Evropski parlament in Svet lahko na podlagi tega poročila opravita politično razpravo;

(f) če tretja država v 24 mesecih po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 10, s katerim za 12 mesecev začasno zadrži ⌦ izvzetje iz vizumske obveznosti ⌫ za državljane te tretje države. V delegiranem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetku veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje ⌦ izvzetja iz vizumske obveznosti ⌫, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic, in ustrezno spremeni Prilogo II. Navedeno spremembo opravi tako, da pri imenu te tretje države vstavi opombo, v kateri navede, da je izvzetje iz vizumske obveznosti za to tretjo državo zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Izvedbeni akt, sprejet na podlagi točke (e), preneha veljati dne, ko začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, ali dne, ko je izraženo nasprotovanje delegiranemu aktu v skladu s členom 10(5).

Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog iz točke (h), se obdobje zadržanja ⌦ izvzetja iz vizumske obveznosti ⌫ prvega pododstavka te točke podaljša za šest mesecev. Opomba iz navedenega pododstavka se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 6 morajo državljani tretje države, na katere se nanaša delegirani akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic;

(g) vsa naknadna obvestila drugih držav članic v skladu s točko (a), ki zadevajo isto tretjo državo, med trajanjem uporabe ukrepov, sprejetih v skladu s točko (e) ali (f) glede te tretje države, se vključijo v tekoče postopke brez podaljšanja rokov ali obdobij iz navedenih točk;

(h) če tretja država v šestih mesecih po začetku veljavnosti delegiranega akta iz točke (f) ne odpravi vizumske obveznosti, lahko Komisija predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo te tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

(i) postopki iz točk (e), (f) in (h) ne vplivajo na pravico Komisije, da kadar koli predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

(j) če tretja država odpravi vizumsko obveznost, zadevna država članica o tem nemudoma uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Komisija to uradno obvestilo nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Izvedbeni oziroma delegirani akt, sprejet v skladu s točko (e) ali (f), v zvezi z zadevno tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi iz prvega pododstavka te točke. Če je tretja država uvedla vizumsko obveznost za državljane dveh ali več držav članic, izvedbeni ali delegirani akt v zvezi s to tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi uradnega obvestila v zvezi z zadnjo državo članico, za državljane katere je ta tretja država izvajala vizumsko obveznost. Opomba iz prvega pododstavka točke (f) se ob prenehanju veljavnosti zadevnega delegiranega akta črta. Informacijo o tem prenehanju Komisija nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če tretja država odpravi vizumsko obveznost in zadevna država članica ne pošlje uradnega obvestila v skladu s prvim pododstavkom te točke, Komisija na lastno pobudo nemudoma poskrbi za objavo iz navedenega pododstavka, uporabi pa se drugi pododstavek te točke.

---

↓ 2017/371 člen 1(1)

*Člen 8*

1. Z odstopanjem od člena 4 se izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II v skladu s tem členom začasno zadrži na podlagi ustreznih in objektivnih podatkov.

2. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo, če se v obdobju dveh mesecev, v primerjavi z enakim obdobjem predhodnega leta ali v primerjavi z zadnjima dvema mesecema pred začetkom izvajanja izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države s seznama iz Priloge II, sooča z eno ali več od naslednjih okoliščin:

(a) znatnim povečanjem števila državljanov te tretje države, ki jim je bil vstop zavrnjen ali za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice;

(b) znatnim povečanjem števila prošenj za azil državljanov te tretje države, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj nizka;

(c) zmanjšanjem sodelovanja pri ponovnem sprejemu s to tretjo državo, podprto z zadostnimi podatki, predvsem z znatnim povečanjem števila zavrnjenih prošenj za ponovni sprejem, ki jih je država članica posredovala tej tretji državi za njene državljane ali za državljane tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje te tretje države, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali to državo članico in to tretjo državo to določa;

(d) povečanjem tveganj ali neposredno grožnjo za javni red ali notranjo varnost držav članic, predvsem z bistvenim povečanjem hudih kaznivih dejanj, povezanih z državljani zadevne tretje države, kar je podprto z objektivnimi, konkretnimi in ustreznimi informacijami ter podatki, ki jih predložijo pristojni organi.

Uradno obvestilo iz prvega pododstavka se utemelji in vključuje ustrezne podatke in statistiko ter natančno obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela, da bi stanje izboljšala. Zadevna država članica lahko v svojem uradnem obvestilu navede, katere kategorije državljanov zadevne tretje države bi bilo treba zajeti z izvedbenim aktom iz točke (a) odstavka 6, in to podrobno utemelji. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet, takoj ko prejme takšno uradno obvestilo.

3. Kadar ima Komisija konkretne in zanesljive informacije – pri čemer upošteva ustrezne informacije, poročila in statistične podatke – o okoliščinah iz točk (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2, ki nastanejo v eni ali več državah članicah, ali o tem, da tretja država ne sodeluje pri ponovnem sprejemu, zlasti v primerih, ko je sklenjen sporazumu o ponovnem sprejemu med to tretjo državo in Unijo, Komisija s svojo analizo takoj seznani Evropski parlament in Svet, uporabljajo pa se določbe odstavka 6.

Za namene prvega pododstavka, se za nesodelovanje pri ponovnem sprejemu šteje na primer:

– zavračanje ali nepravočasno obdelavo prošenj za ponovni sprejem,

– nepravočasno izdajanje potnih listin za namene vrnitve v rokih, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu, ali nesprejemanje evropskih potnih listin, izdanih po izteku rokov, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu, ali

– prenehanje ali prekinitev sporazuma o ponovnem sprejemu,

4. Komisija nadzoruje redno upoštevanje posebnih zahtev, ki temeljijo na členu - 1 in ki so se uporabile za ocenjevanje primernosti podelitve izvzetja iz vizumske obveznosti, s strani tretjih držav, katerih državljani so zaradi uspešne sklenitve dialoga o liberalizaciji vizumskega režima med Unijo in zadevno tretjo državo izvzeti iz te zahteve pri potovanju na območje držav članic.

Poleg tega Komisija redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, vsaj enkrat letno, v obdobju sedmih let po začetku veljavnosti liberalizacije vizumskega režima za zadevno tretjo državo, po izteku tega obdobja pa, če meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta. Poročilo se osredotoči na tretje države, za katere Komisija na podlagi konkretnih in zanesljivih informacij meni, da ne upoštevajo določenih.

Kadar je iz poročila Komisije razvidno, da ena ali več posebnih zahtev ni več izpolnjenih v zvezi z določeno tretjo državo, se uporablja odstavek 6.;

5. Komisija preuči vsako uradno obvestilo na podlagi odstavka 2, ob upoštevanju:

(a) ali obstajajo katere od razmer, opisane v odstavku 2;

(b) števila držav članic, na katere vplivajo katere od razmer, opisane v odstavku 2;

(c) splošnega vpliva okoliščin iz odstavka 2 na stanje migracij v Uniji, kot je mogoče o tem sklepati iz podatkov, ki so jih predložile države članice ali so na voljo Komisiji;

(d) poročil evropske mejne in obalne straže, Evropskega azilnega podpornega urada ali Evropskega policijskega urada (Europol) ali katere koli druge institucije, organa, urada ali agencije Unije ali mednarodne organizacije, pristojne v zadevah, ki jih ureja ta uredba, če to zahtevajo okoliščine posameznega primera;

(e) informacij, ki jih je zadevna država članica morda navedla v svojem uradnem obvestilu v zvezi z možnimi ukrepi iz točke (a) odstavka 6;

(f) splošnega vprašanja javnega reda in notranje varnosti ob posvetovanju z zadevno državo članico.

Komisija o rezultatih svoje preučitve obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Kadar na podlagi analize iz odstavka 3, poročila iz odstavka 4 ali preučitve iz odstavka 5 in ob upoštevanju, kako zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti vpliva na zunanje odnose Unije in njenih držav članic z zadevno tretjo državo, v tesnem sodelovanju s to tretjo državo, da bi našli alternativne dolgoročne rešitve, Komisija odloči, da je treba ukrepati, ali če je navadna večina držav članic uradno obvestila Komisijo o obstoju okoliščin iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2, se uporabijo naslednje določbe:

(a) Komisija sprejme izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvzetja državljanov zadevne tretje države iz vizumske obveznosti za obdobje devetih mesecev. Zadržanje velja za nekatere kategorije državljanov zadevne tretje države, pri čemer se upoštevajo ustrezne vrste potnih listin in – po potrebi – dodatna merila. Komisija pri določanju kategorij, za katere se uporablja zadržanje, na podlagi razpoložljivih informacij vključi kategorije, ki so zadosti široke, da se s tem učinkovito prispeva k odpravi okoliščin iz odstavkov 2, 3 in 4 v vsakem zadevnem primeru, pri čemer upošteva načelo sorazmernosti. Komisija sprejme izvedbeni akt v enem mesecu od:

(i) prejema uradnega obvestila iz odstavka 2;

(ii) seznanitve z informacijami iz odstavka 3;

(iii) predstavitve poročila iz odstavka 4 ali

(iv) prejema uradnega obvestila navadne večine držav članic o obstoju okoliščin iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 11 (2). V njem se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti.

Komisija v obdobju zadržanja vzpostavi okrepljen dialog z zadevno tretjo državo z namenom odprave zadevnih okoliščin.

(b) Če se okoliščine iz odstavkov 2, 3 in 4 ne spremenijo, Komisija najpozneje dva meseca pred iztekom devetmesečnega obdobja iz točke (a) tega odstavka sprejme delegirani akt v skladu s členom 10, s katerim se uporaba Priloge II za vse državljane zadevne tretje države začasno zadrži za obdobje 18 mesecev. Delegirani akt začne učinkovati od datuma izteka izvedbenega akta iz točke (a) tega odstavka, z njim pa se ustrezno spremeni Priloga II. Ta sprememba se izvede tako, da se ob imenu zadevne tretje države vstavi opomba z navedbo, da je izvzetje te tretje države iz vizumske obveznosti zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog na podlagi odstavka 7, se obdobje zadržanja iz delegiranega akta podaljša za šest mesecev. Opomba se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 6 morajo imeti državljani zadevne tretje države v obdobju zadržanja vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

Država članica, ki v skladu s členom 6 določi nova izvzetja iz vizumske obveznosti za kategorijo državljanov tretje države, na katero se nanaša akt o zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti, te ukrepe sporoči v skladu s členom 12.

7. Komisija pred iztekom obdobja veljavnosti delegiranega akta, sprejetega v skladu s točko (b) odstavka 6, predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilu je lahko priložen zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi se navedba zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I.

8. Če Komisija predloži zakonodajni predlog v skladu z odstavkom 7, lahko veljavnost izvedbenega akta, sprejetega v skladu z odstavkom 6, podaljša za največ 12 mesecev. Sklep o podaljšanju veljavnosti izvedbenega akta se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

---

↓ 2017/371 člen 1(2)

*Člen 9*

1. Komisija do 10. januarja 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma vzajemnosti iz člena 7, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata po rednem zakonodajnem postopku.

---

↓ 2017/371 člen 1(3)

2. Komisija do 29. marca 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma zadržanja iz člena 8, in po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

---

↓ 2017/371 člen 1(4)

*Člen 10*

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (f) člena 7 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 8(6)(b) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 28. marca 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

4. Prenos pooblastila iz točke (f) člena 7 in člena 8(6)(b) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

5. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

6. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

7. Delegirani akt, sprejet na podlagi točke (f) člena 7, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

8. Delegirani akt, na podlagi člena 8(6)(b), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala.

---

↓ 1289/2013 člen 1.4

*Člen 11*

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar odbor ne predloži mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

---

↓ 539/2001 (prilagojeno)

*Člen 12*

1. Državve članice obvestijo druge države članice in Komisijo o ukrepih, ki so jih sprejele v skladu s členom 6 in sicer v petih delovnih dneh ⌦ od sprejetja teh ukrepov ⌫.

2. Komisija objavi obvestila o ukrepih iz odstavka 1 kot informacijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 13*

Ta uredba ne vpliva na pristojnost držav članic glede priznavanja držav in ozemeljskih enot ter potnih listov, potnih in osebnih dokumentov, ki jih izdajo organi teh držav.

*Člen 14*

---

↓

Uredba (ES) št. 539/2001 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi IV.

---

↓ 2414/2001 člen 1.3

*Člen 15*

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije.*

---

↓ 539/2001

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

| | |
|---|---|
| *Za Evropski parlament* | *Za Svet* |
| *Predsednik* | *Predsednik* |